

Широко платнище, съшито отъ трицѣтни плата: бѣлъ, аленъ и синъ, съ ленти отъ сжитѣ цвѣтове. По срѣдата на платнището — черенъ кръстъ украсенъ съ златни арабески; въ срѣдата на кръста: отъ едната страна на знамето образа на Иверската Св. Богородица, а на другата — изображението на българекитѣ святители Кирилъ и Методий. На алената лента — шитъ съ злато надписъ: „Болгарскому народу“. Дрѣвцето черно съ позлатена скоба, украсено съ сръбърно, позлатено съ емайль, копие въ старо русски стиль; на скобата надписъ: „Болгарскому народу, городъ Самара, 1876 год.“

Това знаме е било приготвено за Априлското въстание още въ миналата година, но поради несполуката на това въстание, завършено съ кланетата въ Батакъ, Перущица и проч., то не е било испратено по назначение до настоящето врѣме, когато се прѣдстави възможность да се прѣдаде на българското опълчение.

Великия Князь, като обиколи опълчението и се спрѣ при аналоя, заповѣда на барабанчика да удари бой: „на молитва“ и се опъти къмъ масата, приготвена за освѣщение на знамето. Даде се команда: „Дружини на молитву, шапки долой!“ Войниците взеха пушкитѣ си за молитва и си снеха шапкитѣ. Слѣдъ това бѣ извиканъ отъ строя унт.-офицера отъ 3-я дружина Марчинъ, който бѣ назначенъ за знаменосецъ.

Когато настѣпи врѣме за прибавяние на платнището къмъ дрѣвцето, самарския прѣдставитель Кожевенниковъ подаде на табла на Негово Височество чукче и гвоздеи. Великия Князь, като се прѣкрѣсти три пѣти, заби първитѣ три гвоздеа: горѣ, по срѣдата и долу на платнището, а подиръ това предаде чукчето на Августѣйшия си синъ. Подиръ Негово Височество, Великия Князь Николай Николаевича младши и други военачалници единъ слѣдъ другъ забиха по единъ гвоздеи: генералъ адютантъ Непокойчицки, генералъ Столѣтовъ, бригаднитѣ командири, начальникъ штаба на опълчението, дружиннитѣ командири и офицеритѣ отъ 3-я дружина. Подиръ тѣхъ Великия Князь подаде чукчето на пристѣжваващия при тоя обрядъ воевода Цеко Петковъ. Този послѣдния, като взе чукчето, прѣкрѣсти се и като заби гвоздеа, каза: — Дай Боже на добъръ часъ! Нека руския Богъ да ни помогне щастливо да свършимъ великото дѣло!

Слѣдъ дѣдо Цѣко забиха по единъ гвоздеи прѣдставителитѣ отъ Самара, архимандритъ Анфилохий, попъ П. Дра-